

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200590
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5416200590.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. V. XX/XXX, XXX XX B. C., zastúpeného JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, so sídlom X. XX., XXX XX B. C., proti žalovaným: 1/ JUDr. C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XA, XXX XX A., 2/ Ing. C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XA, XXX XX A., obidvom zastúpeným JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom so sídlom T. E. XX, XXX XX A. A., o zaplatenie sumy 50.000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v rade 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/18/2016-552 zo dňa 09.05.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/18/2016-552 zo dňa 09. 05. 2019 vo výroku I., ktorým súd konanie zastavil a vo výroku II., ktorým súd zrušil predbežné opatrenie p o t v r d z u j e .

M e n í uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/18/2016-552 zo dňa 09.05.2019 vo výroku III. o trovách konania tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) konanie zastavil (výrok I.). Výrokom II. zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/230/2016 zo dňa 06.07.2016. Zároveň podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 03.06.2015 podal žalobca na okresný súd prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanej v rade 1/ alebo žalovanému v rade 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 50.000,00 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 03.06.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Dňa 31.05.2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral žalobu späť v celom rozsahu a žiadal, aby súd konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Späťvzatie žaloby odôvodnil žalobca svojím nepriaznivým zdravotným stavom. Žalovaní po výzve súdu doručili svoje stanovisko ku späťvzatiu žaloby žalobcom, v ktorom uviedli, že nesúhlasia so späťvzatím žalobného návrhu žalobcom. Takýto postup žalobcu označili žalovaní za účelové konanie, ktoré nasledovalo po predložení relevantných dôkazov žalovanou sporovou stranou na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018, ktoré nespochybniteľne vedú k záveru, že skutkové tvrdenia žalobcu sú nepravdivé a jeho žaloba je nedôvodná. Žalobca totiž v žalobe prezentoval tvrdenia, ktoré sú klamlivé, vymyslené a kriminalizujúce osoby žalovaných. Žalobca

v nej úmyselne uviedol, že požičal žalovanej v rade 1/ finančné prostriedky na jej živobytie a tiež na živobytie jej rodinných príslušníkov. Z dokladov, ktoré žalobca sám predložil do spisu však nakoniec vyplynulo, že žalobca klamal a prostredníctvom súdu mienil od žalovaných vylákať finančné prostriedky, ktoré mu nepatrili. V danej súvislosti žalovaní poukázali na svoje vyjadrenie zo dňa 30.04.2018. Zároveň žalovaní akcentovali, že podaná žaloba im spôsobila morálnu ujmu, keďže na základe vymyslených a klamlivých skutkových tvrdení a účelovo prezentovaných dôkazov sa žalobca snažil získať značnú neoprávnenú majetkovú výhodu. Nielen majetková ujma, ktorá mohla žalovaným vzniknúť, ale aj celé konanie, vrátane predbežného opatrenia, ktoré obmedzilo výkon vlastníckeho práva žalovanej v rade 1/, jeho zverejnenie a tým aj sprístupnenie širokej verejnosti poškodilo dobré meno obidvoch žalovaných. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti žalovaní, za účelom očistenia svojho mena, trvali na tom, aby bolo v konaní pokračované s tým, že súd vo veci meritórne rozhodne. Oprávnenosť svojho nesúhlasu žalovaní podporili aj tým, že konajúci súd bol na pojednávaní dňa 17.04.2018 pripravený na záverečné reči a vyhlásenie rozsudku. Pokračovanie v konaní preto neprinesie zbytočné naťahovanie sporu a nehospodárnosť konania. Práve naopak, aktuálny stav konania je v štádiu, ktoré bezprostredne predchádza konečnému rozhodnutiu vo veci bez ďalšieho náročného dokazovania.

3. Uznesením č.k. 4C/18/2016-441 zo dňa 27.06.2018 súd prvej inštancie konanie zastavil a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019 toto uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keďže sa v ňom riadne nevysporiadal s jednotlivými dôvodmi nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu. V intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolací súd uložil okresnému súdu riadnym spôsobom vyhodnotiť jednotlivé dôvody, pre ktoré v prejednávanej veci žalovaní vyjadrili svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby. Po komplexnom zvážení, či možno dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby predložené žalovanými považovať v zmysle § 146 ods. 1 CSP za „vážne dôvody“, bolo úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o späťvzati žaloby doručenej súdu dňa 31.05.2018, pričom je potrebné, aby svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom spĺňajúcim zákonom stanovené požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (§ 220 CSP v spojení s § 236 CSP). V prípade, že okresný súd konanie nezastaví, bolo jeho úlohou po právoplatnosti uznesenia, zvoliť ďalší procesný postup za účelom rozhodnutia vo veci samej.

4. Okresný súd po vrátení veci krajským súdom opätovne preskúmal dôvody nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby, pričom dospel k záveru, že tieto nenapĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti podľa § 146 ods. 2 CSP. Žalovaní svoj nesúhlas so späťvzatím dôvodili tým, že konanie žalobcu považujú za účelové, nakoľko zobral žalobu späť až po pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 po predložení dôkazov, ktoré viedli k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a jeho skutkové tvrdenia sú nepravdivé. Čo sa týka tvrdenia žalovaných o tom, že súd na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 bol pripravený na záverečné reči a vyhlásenie rozsudku, okresný súd konštatoval, že predmetné pojednávanie bolo odročené na neurčito, s tým, že sporovým stranám bola poskytnutá lehota na prednesenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení, označenie a predloženie dôkazov na ich preukázanie. Tvrdenie žalovaných o tom, že predmetom pojednávania malo byť len prednesenie záverečných rečí stranami sporu a vyhlásenie rozsudku, preto konajúci súd nepovažoval za pravdivé. Žalovaní ďalej poukázali na to, že žalobca svoj zdravotný stav, (ktorým odôvodnil späťvzatie žaloby), žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Pokiaľ teda žalobca poukázal na svoj zdravotný stav, chcel len zabrániť negatívnym dôsledkom, spojeným so zastavením konania. Podľa názoru okresného súdu však uvedené tvrdenia nepredstavujú vážne dôvody pre nesúhlas so späťvzatím žaloby, keďže späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu, ktorá má postavenie „pána sporu,“ ktorý môže kedykoľvek za konania zobrať svoju žalobu späť, a to aj bez udania dôvodu. Vážnym dôvodom pre nepripustenie späťvzatia žaloby nemôže byť ani pokračovanie súdu v konaní ukončené vyhlásením meritórneho rozhodnutia, ktorého účelom má byť podľa tvrdenia odvolateľov očistenie ich mena. V danej súvislosti žalovaní zotrvali na svojej argumentácii, že žaloba im spôsobila morálnu ujmu, keď celé konanie, vrátane predbežného opatrenia, (ktoré obmedzilo výkon vlastníckeho práva žalovanej v rade 1/), jeho zverejnenie a tým aj sprístupnenie širokej verejnosti poškodili dobré meno obom žalovaným. Uvedené tvrdenie súd tiež nevyhodnotil ako vážny dôvod, ktorý by prevýšil právo žalobcu na dispozíciu s podanou žalobou, pre ktoré by nebolo možné konanie zastaviť. K nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby a zastavením konania z dôvodu, že žalovanej v rade 1/ bolo zasiahnuté do jej práv, keď jej bola spôsobená morálna i majetková ujma (vydaným predbežným opatrením zo dňa 07.04.2016 bola obmedzená vo svojom vlastníckom práve nakladať s nehnuteľnosťou, pričom bolo poškodené jej dobré meno, keď zverejnením predbežného opatrenia v katastri nehnuteľností bolo širokej verejnosti známe, že jej bolo zakázané nakladať s jej

vlastníctvom a taktiež bolo poškodené jej dobré meno podaním nedôvodnej žaloby, čo poškodilo jej dobré meno a povesť ako advokátskej koncipientky), okresný súd tiež poukázal na § 335 ods. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Keďže neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej, uznesenie o zastavení konania bude mať na neodkladné opatrenie rovnaké účinky ako by malo prípadné zamietnutie žaloby. Zastavením konania nedôjde vo vzťahu k nariadenému predbežnému opatreniu k morálnej alebo majetkovej ujme žalovaných, a preto ani uvedený dôvod nepredstavuje vážny dôvod pre nesúhlas so zastavením konania. Okrem toho žalovaná v rade 1/ žiadnym spôsobom nepreukázala, že by jej v súvislosti s týmto konaním vznikla morálna či nemajetková ujma a tieto tvrdenia nevyplývajú ani z obsahu spisového materiálu v prejednávanvej veci. Zastavením konania sa negatívne nezasiahne do hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými. Podľa názoru súdu prvej inštancie práva a právom chránené záujmy žalovaných nebudú ohrozené, nakoľko v súlade so zásadou zavinenia na zastavení konania im je priznaná voči žalobcovi náhrada trov konania. Je teda zrejmé, že v súvislosti s týmto konaním nedôjde ani k materiálnej ujme na strane žalovaných. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prvoinštančný súd neprihliadol na nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby a konanie vo veci zastavil.

5. V nadväznosti na výrok napadnutého rozhodnutia o zastavení konania, konajúci súd tiež postupom podľa § 471 ods. 1 a § 335 ods. 1 CSP rozhodol o zrušení predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/230/2016 zo dňa 06.07.2016, ktorým bolo žalovanej v rade 1/ zakázané nakladať s nehnuteľnosťami v jej vlastníctve, zapísanými v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Dolný Kubín na LV č. XXXX, k. ú. F. K., bytom č. XX, vchod XX, na X. posch. bytového domu súpisné č. XXXX pod A. XX na meno žalovanej v rade 1/ o veľkosti 1/1, spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súpisné č. XXXX, t.j. k pozemku registra „C“ parc. č. 586/2, zastavané plochy a nádvorja, o výmere 364 m², o veľkosti 6278/129158, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 256 ods. 1 CSP. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania, založené na vyriešení otázky, ktorá zo strán sporu zaviniła jeho zastavenie, ustálil na tom základe, že zavinením zastavenia konania je i späťvzatie žaloby. V predmetnej veci žalobca vzal žalobu späť pričom ani netvrdil, že žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovaných, čo bolo dôvodom, pre ktorý súd priznal žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP doplnil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zmeny tak, že odvolací súd späťvzatie žaloby žalobcu nepripustí a zároveň prizná žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Odvolatelia zotrvali na svojom nesúhlase so späťvzatím žaloby z rovnakých dôvodov, ktoré prezentovali vo svojich písomných prednesoch a odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016-441 zo dňa 27.06.2018. Podľa ich názoru žalobca prezentoval v žalobe klamlivé, vymyslené a nepravdivé údaje, ktoré kriminalizovali osoby žalovaných a ktoré im spôsobili morálnu a majetkovú ujmu. Vydaním predbežného opatrenia bola žalovaná v rade 1/ obmedzená vo výkone vlastníckeho práva a bolo poškodené jej dobré meno, nakoľko jej bolo zakázané nakladať s nehnuteľnosťou (informácia známa z verejného registra katastra nehnuteľností), pričom žaloba bola podaná nedôvodne. Žalovaná v rade 1/ je navyše advokátkou koncipientkou, ktoré postavenie prikladá dôraz na dobré meno a povesť, do ktorých bolo vážne zasiahnuté. Odvolatelia zotrvali aj na názore o tom, že vedené sporové konanie bolo už v takom štádiu, jedy bolo možné meritórne rozhodnúť a späťvzatím žaloby sa žalobca snaží vyhnúť zamietnutému rozhodnutiu vo veci. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 pristúpil k oboznámeniu so spisom sp. zn. 4C/18/2016 a s pripojeným spisom sp. zn. 7C/12/2015, k vypočutiu prednesu žalobcu a následne k vyjadreniu žalovaných. Z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nevedel reagovať na vyjadrenia žalovaných k podaniu žalobcu, konajúci súd pristúpil k odročeniu pojednávania a k poskytnutiu lehoty stranám podľa § 181 ods. 4 CSP na prednesenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení, pričom uviedol, že na neskôr predložené dôkazy už nebude prihliadať. Podstatnou pre posúdenie závažnosti dôvodu nesúhlasu žalovaných je v danom prípade fakt, že konanie sa dostalo do tak pokročilého štádia, kedy je možné meritórne rozhodnúť. V danej súvislosti odvolatelia poukázali aj na časť odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu a konštatovali, že súd prvej inštancie sa k vyslovenému názoru

odvolacieho súdu a k dôvodu nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby s prihliadnutím na pokročilé štádium konania nevyjadril. Zdravotný stav žalobcu žalovaní neuvádzali ako dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby. Poukázali však na účelovosť uvedeného dôvodu práve vo vzťahu k následnému návrhu žalobcu na nepriznanie trov konania žiadnej zo sporových strán. K argumentácii okresného súdu vo vzťahu k neexistencii vážneho dôvodu pre nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby z dôvodu vzniknutej nemajetkovej a morálnej ujmy odvolateľa uviedli, že uznesenie o zastavení konania nemá žiadnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k dôvodnosti, resp. nedôvodnosti podanej žaloby. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia totiž neposkytuje dostatočnú informáciu o pravdivosti tvrdení uvedených v žalobe, keďže sa jedná sa o procesný úkon, v rámci ktorého sa súd nezaobera hmotnoprávnou stránkou sporu. Len meritórne rozhodnutie môže slúžiť žalovaným v prípadnom spore o náhradu nemajetkovej ujmy ako podklad k tomu, že došlo k zásahu do ich osobnostných práv.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a napadnuté uznesenie považoval za zákonné a správne, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

10. Uviedol, že zákonodarca nepozná pojem „pokročilý stav súdnej veci“. Je výlučne vecou konajúceho súdu ako v tom-ktorom spore naloží so späťvzatím žaloby. Vo vzťahu k žalovanými opakovane tvrdenej k nemajetkovej a morálnej ujme žalobca poukázal na skutočnosť, že v dôsledku konania žalovaného v rade 2/, (ktorý ako konateľ spoločnosti OTAVA s.r.o. neuhladil faktúry spoločnosti MIRABEL spol., s.r.o. a spôsobil tejto spoločnosti škodu vo výške cca tri milióny Eur vrátane príslušenstva), sa spoločnosť MIRABEL spol., s.r.o. dostala do veľmi zložitej finančnej situácie, ktorá vyvrcholila podaním návrhu na povolenie jej reštrukturalizácie. V dôsledku toho bol žalobca nútený podať množstvo žalôb na spoločnosť OTNAVA s.r.o. (medzičasom premenovanú na OTTTAVA s.r.o.) a Okresný súd Bratislava I. v konaní pod sp. zn. 8K/3/2015 uznesením zo dňa 15.01.2018 vyhlásil na predmetnú spoločnosť konkurz. Vzniknutá situácia mala nepriaznivý vplyv i na zdravotný stav žalobcu, ktorý dňa 01.05.2017 utrpel cievnou mozgovú príhodu a následne bol dňa 13.07.2018 rozhodnutím Sociálnej poisťovne uznaný za invalidného dôchodcu. Zároveň žalobca akcentoval, že majetková a morálna ujma bola v danom prípade spôsobená práve jemu, a nie žalovaným. V dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu žalobca nie je schopný ďalej v konaní chrániť a brániť svoje záujmy. Práve to bol dôvod pre ktorý sa rozhodol v predmetom súdnom spore ďalej nepokračovať.

11. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovaným prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 04.07.2019. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu do času rozhodnutia predložené neboli.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo výrokoch I. a II. podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania (výrok III.) v zmysle § 388 CSP zmenil spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

13. Vo vzťahu k výroku I. a II. napadnutého uznesenia (vrátane odôvodnenia tejto časti napadnutého uznesenia) odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaných formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovaných za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

15. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej

inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

16. Okresný súd napadnutým uznesením v poradí druhýkrát rozhodol o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, pričom jeho úlohou v intenciách uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019 bolo vyhodnotiť jednotlivé dôvody, pre ktoré žalovaní vyjadrili svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby, primárne zistiť, či sa nejedná o „vážne dôvody“ pre postup v mysle § 146 ods. 1 CSP.

17. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia mal odvolací súd preukázať, že súd prvej inštancie po zrušení jeho predchádzajúceho uznesenia o zastavení konania venoval patričnú pozornosť dôvodom nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby uvedeným v ich podaní zo dňa 11.06.2018, pričom každý z dôvodov potencionálne zakladajúcich vážny dôvod pre postup podľa § 146 ods. 1 CSP dôsledne vyhodnotil a svoje právne závery zhrnul v obsiahlom odseku 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v argumentácii nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby nevidel dôvod na nepripustenie späťvzatia žaloby podľa § 146 ods. 1 CSP, na základe čoho v zmysle § 145 ods. 1 CSP výrokom I. napadnutého uznesenia konanie zastavil.

18. Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacou argumentáciou žalovaných o tom, že súd prvej inštancie pri vydaní napadnutého uznesenia nezohľadnil preň záväzný právny názor odvolacieho súdu. Odvolací súd v odsekoch 14. a 17. uznesenia sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019 poukázal na teoretické východiská týkajúce sa prejednávanej problematiky a reagoval tiež na argumentáciu žalovaných o účelovom procesnom postupe žalobcu v súvislosti so späťvzatím žaloby. S prihliadnutím na odôvodnenie napadnutého uznesenia však rozhodne nemožno dospieť k záveru, že by konajúci súd ignoroval právny názor odvolacieho súdu prezentovaný v jeho predchádzajúcom rozhodnutí, nevenoval mu pozornosť a tento následne nezohľadnil pri svojom následnom rozhodovaní. Po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom bolo totiž úlohou okresného súdu opätovne vyhodnotiť dôvody nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby a následne posúdiť, či sa v posudzovanom prípade jedná/nejedná o „vážne dôvody“ odôvodňujúce postup podľa § 146 ods. 1 CSP. Je teda zrejme súd prvej inštancie pri svojom v poradí druhom rozhodnutí v súlade s ust. § 391 ods. 2 CSP dôsledne vychádzal z právneho názoru Krajského súdu v Žiline uvedeného v jeho uznesení sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019.

19. S vyhodnotením jednotlivých dôvodov, ktorými žalovaní odôvodňovali svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby, uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresným súdom, sa stotožnil i odvolací súd. Aj keď štádium, v ktorom sa konanie nachádzalo, možno považovať za pokročilé, z obsahu spisu je zrejme, že dokazovanie v spore nebolo ešte skončené. Okresný súd adresoval sporovým stranám výzvu na prednesenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení a označenie a predloženie dôkazov na ich preukázanie, za účelom čoho bolo pojednávanie konané dňa 17.04.2018 odročené na neurčito. Z uvedeného dôvodu by sa javil zásah súdu do dispozície žalobcu s podanou žalobou, výlučne z dôvodu štádia konania, ako neprimeraný.

20. Za irelevantnú považoval krajský súd tiež argumentáciu žalovaných vo vzťahu k zdravotnému stavu žalobcu ako dôvodu pre zastavenie konania, resp. jej vplyv na rozhodnutie súdu o trovách konania.

21. K dôvodom tvrdenej morálnej a majetkovej ujmy vzniknutej v súvislosti s vedeným sporovým konaním, vrátane vydania predbežného opatrenia, odvolací súd poukazuje na bod 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Hoci v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2149/2014 môže byť za vážnym dôvodom nesúhlasu so späťvzatím žaloby považovaný aj morálny záujem žalovanej sporovej strany na pokračovaní v sporovom konaní, v súdnej veci stav popísaný žalovanými ani podľa názoru odvolacieho súdu nedosahoval takú intenzitu, pre ktorú by bolo potrebné v tomto sporovom konaní pokračovať. Navyše žalovaní svoje tvrdenia o vzniku majetkovej ujmy a morálnej ujmy na ich strane v konaní nepreukázali.

22. Nad rámec uvedeného k argumentácii žalovaných odvolací súd dodáva, že v súvislosti s nariadeným predbežným opatrením, nemožno opomíňať znenie ust. § 340 CSP, ktoré rieši otázku náhrady škody alebo inej ujmy v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia (za účinnosti O.s.p. predbežného

opatrenia) v prípade, že neodkladné opatrenie (predbežné opatrenie) zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené.

23. Je zrejmé, že žalovaní v podanom odvolaní zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a namietali právne závery, ku ktorým dospel okresný súd pri svojom rozhodovaní na podklade zistených skutočností. Z ich odvolacej argumentácie vyplýva, že sa nestotožnili so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu opakovane predkladali svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal okresný súd v danom prípade dospieť.

24. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo sporovej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

25. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie postupom podľa § 335 ods. 1 zrušil predbežné opatrenie (za účinnosti Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie) v konaní nariadené uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/230/2016 zo dňa 06.07.2016 žalovaní neprodukovali žiadnu odvolaciu argumentáciu, pričom odvolací súd je povinný rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods. 1 CSP.

26. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaných ako nedôvodné. Zároveň odvolací súd v súdnej veci nezistil vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), v dôsledku čoho napadnuté uznesenie okresného súdu vo výrokoch I. a II. ako vecne správne p o t v r d i l.

27. Odvolací súd však v súlade s ust. § 388 CSP zmenil odvolaním napadnutý a od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok III.), ktorý síce plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným, ale nie je z neho zrejmé, kto má proti komu nárok na náhradu trov konania.

28. V danej súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nepovažuje za správnu takú interpretáciu ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorej má aplikácií tohto ustanovenia zodpovedať výrok rozhodnutia o trovách konania vyslovujúci, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť totiž vykonateľné (§ 232 ods. 1 CSP). Podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhoduje súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom aj o prijímateľovi tejto náhrady. To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 CSP nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. Ak by napriek tomu tak rozhodol, prekročil by zákonné zmocnenie vyplývajúce z § 262 ods. 2 CSP, čím by zároveň nerešpektoval čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a porušil by tak princíp legality ako jeden zo základných princípov právneho štátu. Nepripustnosť takého postupu nevyhnutne znamená, že o tom, kto a komu má povinnosť zaplatiť náhradu trov konania (ak prichádza do úvahy priznanie ich náhrady), musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 CSP. Tomu musí zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania, s tým, že následne bude o výške tejto náhrady rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP), čo je nutné uviesť aspoň v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Obdobný názor prezentoval aj Najvyšší súd

Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23.03.2017. Odvolací súd je však na rozdiel od dovolacieho súdu toho názoru, že informácia o ďalšom procesnom postupe súdu, t.j., že následne bude o výške náhrady trov konania rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP) je postačujúca v odôvodnení súdneho rozhodnutia a táto nemusí byť súčasťou jeho výrokovej časti.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovaným, ktorí vo veci podaného odvolania úspech nemali. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).